

Cirkulärreferat 1-2008

Fråga om rätt till ersättning för lyte och bestående men samt beräkning av denna ersättning när den skadelidande avlidit innan medicinsk invaliditetsgrad kunnat fastställas. Trafikskadan har inträffat efter den 31 december 2001.

Vid en trafikolycka den 4 februari 2004 skadades NN samt avled därefter den 5 augusti 2006 på grund av andra orsaker än trafikskadan. Trafikskadenämnden har ansett att ersättningen för lyte och bestående men bör bestämmas med utgångspunkt i den skada som N.N faktiskt kom att uppleva under sin livstid.

I ett yttrande den 26 april 2007 uttalade nämnden bl.a. följande.

N.N skadades i en trafikolycka i februari 2004 men avled på grund av andra orsaker den 5 augusti 2006.

Bolagets medicinska rådgivare fastställde den 16 januari 2007 en definitiv medicinsk invaliditetsgrad om 16 procent från och med den 1 maj 2004. Bolaget har mot denna bakgrund föreslagit att ersättning för lyte och bestående men bör utgå till N.N:s dödsbo med 17 000 kr. Beloppet har beräknats utifrån ersättningsbeloppet enligt nämndens tabellverk dividerat med adekvat kapitaliseringsfaktor samt multiplicerat med det antal månader som förflöt mellan invaliditetstidens början och N.N:s frånfälle.

Nämndens bedömning

I 6 kap 3 § skadeståndslagen regleras frågan om bortfall av rätten till ideellt skadestånd för skador som har inträffat efter den 31 december 2001. Där sägs bl.a. ”Rätten till ersättning för fysiskt och psykiskt lidande samt för särskilda olägenheter faller bort, om den skadelidande avlider innan krav på sådan ersättning har framställts.” I förevarande ärende får det anses som uppenbart att ett, låt vara opreciserat, krav på ersättning framställdes av N.N innan hennes frånfälle samt att en skaderegleringsprocess hade påbörjats innan detsamma. I ärendet har dock inte en definitiv medicinsk invaliditetsgrad kunnat fastställas innan N.N:s frånfälle, varför fråga uppkommer hur ersättningen för lyte och bestående men bör beräknas.

I förarbetena till 6 kap 3 § skadeståndslagen (Prop. 2000/01: 68 s 76-77) sägs bl.a. följande: ”Frågan är då hur ersättningen skall bestämmas när den skadelidande har avlidit efter det att anspråket har framställts men innan det har fastställts.... Men i enlighet med de allmänna reglerna om bestämmande av skadestånd torde ersättning böra betalas för den faktiska skadan. Det synes innebära att skadeståndet skall beräknas – på samma sätt som gäller enligt praxis beträffande skadestånd för kostnader och inkomstförlust – med utgångspunkt i den skada som den avlidne faktiskt kom att uppleva under sin livstid, dvs. den skada som hänför sig till tiden före dödsfallet. Det gäller såväl ersättning för ideell skada vid personskada – alla skadetyperna – som ersättning för kränkning.”

Av utredningen i ärendet framkommer att N.N ådrog sig multipla ortopediska besvär till följd av trafikolyckan. Besvär som krävde ett flertal operationer. Såväl behandlande läkare som bolagets medicinska rådgivare har under skaderegleringen uttryckt att svårigheter förelegat såväl att utfärda ett definitivt invaliditetsintyg som att bedöma den definitiva medicinska

invaliditetsgraden. På grund därav har således någon definitiv medicinsk invaliditetsgrad inte kunnat fastställas före N.N:s frånfälle. Mot bakgrund av det ovan anförda, samt med beaktande av att någon passivitet inte kan tillskrivas bolaget, finner nämnden att ersättningen för lyte och bestående men bör bestämmas med utgångspunkt i den skada som N.N faktiskt kom att uppleva under sin livstid. Som ersättning för N.N:s lyte och bestående men bör N.N:s dödsbo få ersättning med 17 000 kr.

(dnr 595-2007)

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Cirkulärreferat 2 - 2008

Fråga om ersättning för särskilda olägenheter

En chaufför, med svåra bensador samt nervsmärtor i båda benen (30 procents invaliditet), som efter trafikolyckan har återgått i sitt gamla fysiskt mycket belastande arbete på heltid, har ansetts berättigad till ersättning för särskilda olägenheter i arbete med 2000 kr per år.

JS hade vid en trafikolycka i januari 2002 ådragit sig följande skador: Lårbensfraktur på båda sidor, fraktur höger knäskål, vänster fotledsfraktur, skada på vänster huvudkäril till benet, nervskada vänster och höger ben samt nyckelbensfraktur.

I yttrande den 1 juli 2008 uttalade nämnden bl.a. följande.

”Särskilda olägenheter

JS har uppgivit att han har återgått i heltidsarbete som chaufför på GeBe Frukt. Han kör ut frukt och grönt och arbetet är fysiskt påfrestande med mycket tunga lyft vid varje lastnings- och lossningstillfälle. Det rör sig om flera ton varje dag. Han har svåra besvär från båda benen samt en nervsmärta som ger både vilosmärta och belastningssmärta.

Bolaget anser att ersättning för särskilda olägenheter i förvärsarbete bör lämnas.

Nämndens bedömning

Ersättning för särskilda olägenheter i förvärsarbete lämnas efter en individuell prövning och endast i undantagsfall då den schabloniserade tabellersättningen för men inte kan anses utgöra en tillräcklig kompensation för den skadelidandes anspänning i förvärsarbete. Nämnden anser – med hänsyn till det fysiskt mycket ansträngande arbete och den anspänning JS har med att utföra de arbetsuppgifter som krävs - att det föreligger sådana speciella förhållanden att ersättning för särskilda olägenheter i förvärsarbete bör lämnas. I ersättningsbeloppet för men ingår ersättning för anspänning i förvärsarbete med 4 256 kr per år enligt aktuell mentabell. Nämnden förordar att han härutöver får ersättning för särskilda olägenheter i förvärsarbete med 2 000 kr per år.”

Dnr 4349-2007

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Cirkulärreferat 3 -2008

Fråga om ersättning för särskilda olägenheter

En kvinna med ryggmärgsskada samt fingerfraktur (90 procents invaliditet), som efter trafikolyckan arbetar halvtid som ridinstruktör, har ansetts berättigad till ersättning för särskilda olägenheter i arbete med 3 500 kr per år.

I yttrande den 17 september 2008 uttalade nämnden bl.a. följande.

”Särskilda olägenheter

Av den medicinska utredningen framgår att JL till följd av trafikskadan är förlamad från midjan och ner samt är helt rullstolsbunden. Hon har efter trafikolyckan börjat arbeta halvtid som ridinstruktör. JL ger ridlektioner praktiskt och teoretiskt i grupp samt vissa privatlektioner. Hon har även visst administrativt arbete. JL arbetar måndag till lördag och tar sig själv till arbetet med hjälp av egen bil. Vidare framgår att hon har svårt att hålla temperaturen och har besvär från vänster hand samt får lätt sår på fötterna. Hon har mycket stor anspänning på grund av sina skadebesvär. Bolaget anser att omständigheterna inte är sådana att ersättning för särskilda olägenheter bör lämnas.

Nämndens bedömning

Ersättning för särskilda olägenheter i förvärvsarbete lämnas efter en individuell prövning och endast i undantagsfall då den schabloniserade tabellersättningen för men inte kan anses utgöra en tillräcklig kompensation för den skadelidandes anspänning i förvärvsarbete. Nämnden anser – med hänsyn till skadans art och den anspänning JL har med att utföra de arbetsuppgifter som krävs - att det föreligger sådana speciella förhållanden att ersättning för särskilda olägenheter i förvärvsarbete bör lämnas. I ersättningsbeloppet för men ingår ersättning för anspänning i förvärvsarbete med 4 371 kr per år enligt aktuell mentabell. Nämnden förordar att hon härutöver får ersättning för särskilda olägenheter i förvärvsarbete med 3 500 kr per år. ”

Dnr 2127-2008

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Cirkulärreferat 4 - 2008

Fråga om ersättning för särskilda olägenheter

En man med hjärnkontusion (40 procents invaliditet), som efter trafikolyckan har återgått till sitt arbete på halvtid som vice verkställande direktör, har ansetts berättigad till ersättning för särskilda olägenheter i arbete med 1 500 kr per år.

I yttrande den 16 oktober 2008 uttalade nämnden bl.a. följande.

Av den medicinska utredningen framgår att KB vid trafikolyckan fick en hjärnkontusion som medfört skada på balanssinnet, neuropsykologiska besvär, hörselnedsättning, tinnitus samt ned-satt lukt och smaksinne som bedömts till 40 procents invaliditet. Han har till följd av trafikskadan en klart ökad uttrötthet både psykiskt och fysiskt som i sin tur påverkar koncentrationsförmågan. Efter trafikolyckan har han återgått till sitt arbete på halvtid som vice verkställande direktör för Vattenfall Indalsälven AB och Kraftgården AB dock med ändrade arbetsuppgifter och utan personalansvar. I arbetsuppgifterna ingår bl.a. att vara administrativt och juridiskt ansvarig för verksamheten. Arbetet är intellektuellt mycket krävande och han har mycket stor anspänning på grund av sina skadebesvär. Bolaget anser att omständigheterna är sådana att ersättning för särskilda olägenheter i förvärsarbete bör lämnas med 1 000 kr per år.

Nämndens bedömning

Ersättning för särskilda olägenheter i förvärsarbete lämnas efter en individuell prövning och endast i undantagsfall då den schabloniserade tabellersättningen för men inte kan anses utgöra en tillräcklig kompensation för den skadelidandes anspänning i förvärsarbete. I ersättningsbeloppet för men ingår ersättning för anspänning i förvärsarbete med 4 256 kr per år enligt aktuell mentabell.

En arbetsgrupp inom Trafikskadenämnden, som haft till uppgift att bl.a. dra upp riktlinjer för i vilka situationer ersättning för särskilda olägenheter bör lämnas, föreslog att ersättning för särskilda olägenheter i förvärsarbete bör utgå med olika belopp beroende på den anspänning som den skadelidande hade och att det lägsta beloppet borde vara 1 500 kr per år. Arbetsgruppens förslag i denna del antogs av Trafikskadenämndens råd den 29 januari 2002.

Nämnden anser – med hänsyn till skadans art och den anspänning KB har med att utföra de arbetsuppgifter som krävs - att det föreligger sådana speciella förhållanden att ersättning för särskilda olägenheter i förvärsarbete bör lämnas. Nämnden förordar att han får ersättning för särskilda olägenheter i förvärsarbete med 1 500 kr per år.

Dnr 1515-2008